

Dosarul nr. 2ra – 1913/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud.: V. Hadîrca)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

DECIZIA

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Victor Burduh

judecând recursul declarat de către Ursachii Alla,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Lîsov Serghei împotriva Ursachii Alla, cu privire la încasarea datoriei și compensarea
cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul formulat de Ursachii Alla și s-a menținut hotărârea din 5 martie 2018 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 20 noiembrie 2017, Lîsov Serghei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ursachii Alla, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor
judiciare.

Circumstanțele de fapt, prezentate de reclamant, pot fi rezumate după cum
urmează.

La 20 septembrie 2017, Lîsov Serghei a împrumutat pârâtei Ursachii Alla suma
de 1000 euro, fără dobândă pe un termen de o lună. În acest sens, a fost întocmită o
recipisă, care a fost semnată de pârâtă la data sus – menționată.

Astfel, la 25 octombrie 2017, reclamantul a expediat pârâtei o somație cu aviz
recomandat, prin care s-a cerut restituirea sumei de 1000 euro în termen de 5 zile de
la momentul recepționării notificării. Ursachii Alla a neglijat cerința îndreptată
împotriva ei.

Reclamantul a pretins, prin neachitarea în termen a obligațiilor financiare, a
fost admisă o încălcare gravă atât a intereselor lui, cât și a legislației în vigoare
privind executarea obligațiilor.

Lîsov Serghei a solicitat încasarea datoriei în mărime de 1 000 euro și compensarea cheltuielilor judiciare, sub forma taxei de stat, achitate la depunerea acțiunii, în cuantum de 623,52 lei (f. d. 3, 6)

În cadrul judecării cauzei, pârâta Ursachii Alla nu a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată. Totuși, în ședința de judecată, aceasta și avocatul ei, Grigore Gargotov, nu au recunoscut acțiunea și au cerut respingerea acesteia (f. d. 32 – 33).

Prin hotărârea din 5 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea formulată de Lîsov Serghei a fost admisă integral. Astfel, instanța de judecată a statuat încasarea de la Ursachii Alla în beneficiul lui Lîsov Serghei suma bănească în mărime de 1 000 euro, cu titlu de datorie, convertiți în valută națională conform cursului oficial al Republicii Moldova la data executării hotărârii. La fel, au fost compensate cheltuielile judiciare de taxă de stat în sumă de 623, 52 lei (f. d. 36, 41 – 44).

Împotriva acestui act judecătoresc, Ursachii Alla a declarat apel în termenul legal (f. d. 49). În apărare, Lîsov Serghei, reprezentat de avocatul Barcari Grigore, nu a formulat o referință, însă a solicitat respingerea cererii acesteia (f. d. 60).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 29 mai 2018 , a respins apelul formulat de Ursachii Alla și a menținut hotărârea din 5 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (f. d. 62 – 68).

La 13 iunie 2018, Ursachii Alla a declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 5 martie 2018 a primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și de compensare a cheltuielilor judiciare.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenta a afirmat că instanțele judecătorești nu au luat în considerare faptul că reprezentantul intimatului a recunoscut că suma de 1 000 euro nu a fost transmisă acestuia. Or, banii respectivi au constituit cheltuieli pentru viitoare cheltuieli la perfectarea documentelor, ce vizează eliberarea unui permis de muncă în orașul Kiev. De fapt, recipisă a fost întocmită sub presiune psihică.

În al doilea rând, Ursachii Alla a susținut că intimatul a indus-o în eroare, întrucât i-a promis un loc de muncă în funcție de cofetar și a asigurat-o că-i va legaliza șederea ei în Kiev. Cu toate acestea, el nu a îndeplinit obligația dată.

La 14 august 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs lui Lîsov Serghei, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 77).

La 3 septembrie 2018, intimatul Lîsov Serghei, reprezentat de avocatul Barcari Grigore, a depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia (f. d. 79 – 80).

În procedura de filtru, prevăzută de articolul 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată a constatat că obiectul prezentei cererii se referă la decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Mai mult, în

baza cercetării materialelor cauzei, completul de judecată nu a identificat faptul că recursul a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile articolului 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs.

Cu privire la termenul de declarare a recursului, instanța de judecată a stabilit că instanța de apel a expediat decizia atacată la 13 iunie 2018, iar recursul a fost înregistrat la grefa Curții Supreme de Justiție la 24 iulie 2018, în limitele temporale prevăzute la articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În aceeași ordine de idei, completul de filtru a verificat esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurente referitoare la ilegalitatea deciziei atacate întrunesc criteriile formale din articolul 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Pe baza celor analizate, prin încheierea din 10 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, cererea menționată mai sus s-a considerat admisibilă pentru examinarea în fond (f. d. 86)

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurenta și intimatul au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda*, 19 aprilie 2007, parag. 72 – 75, *Eriksson vs Suedia*, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, *Pönkä vs Estonia*, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34).

În subsidiar, în parag. 26 – 27 din decizia nr. 95 din 19 decembrie 2016 a Curții Constituționale, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din Codul de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, inclusiv hotărârea din 5 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului și casarea actelor judecătorești menționate, cu dispunerea pronunțării unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurenteii, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *García Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, Ursachii Alla nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

În speță, la 20 septembrie 2017, Alla Ursachii a semnat o recipisă, conform căreia, a luat cu împrumut de la Lîsov Serghei suma de 1 000 euro, pe un termen de o lună (f. d. 9, 26).

La 25 octombrie 2016, avocatul Grigore Barcari, în interesele lui Lîsov Serghei, a expediat în adresa Allei Ursachii o cerere de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, prin care a solicitat restituirea sumei împrumutate, acordându-i 5 zile calendaristice din data recepționării (f. d. 10).

Potrivit avizului de recepție, la 6 noiembrie 2017, Ursachii Alla a primit notificare, însă nu a răspuns la pretenția îndreptată împotriva ei (f. d. 11).

Din aceste motive, Lîsov Serghei a solicitat încasarea de la Ursachii Alla a datoriei în cuantum de 1 000 euro și compensarea cheltuielilor judiciare, sub forma taxei de stat, achitate la depunerea acțiunii, în cuantum de 623,52 lei (f. d. 3, 6)

Instanța de recurs remarcă că, atât prima instanța (f. d. 36, 41 - 44), cât și instanța de apel (f. d. 62 - 68), fiind investite cu judecarea prezentei pricini, au hotărât că pretențiile înaintate de Lîsov Serghei sunt întemeiate și au admis integral acțiunea, după caz, s-a respins cererea de apel.

Referitor la procesul de luare a acestor soluții, instanțele ierarhic inferioare au stabilit că Ursachii Alla nu și-a onorat obligațiunile asumate prin semnarea recipisei din 20 septembrie 2017. La fel, instanța de judecată a precizat că apelanta nu a prezentat nicio probă, ce-ar demonstra contrariul celor invocate de intimat (f. d. 67).

În drept, instanța de apel a considerat relevante articolele 9 alin. (1), 572 alin. (2), 575, 867 alin. (1) din Codul civil și articolul 118 din Codul de procedură civilă.

Recurenta Ursachii Alla a contestat decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău în baza articolului 432 din Codul de procedură civilă, fără a specifica expres unul din temeiurile prevăzute la alineatele (2), (3), (4) din articolul citat. Cu toate acestea, în virtutea principiului *jura novit curia*, instanța de recurs are competența de a decide asupra caracterului juridic al argumentelor inserate în cererea de recurs, prin examinarea lor, în lumina temeiurilor articolului 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu articolul 432 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Alineatul 4 din același articol prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

Din perspectiva acestor temeuri, recurenta a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare faptul, potrivit căruia, ea nu a primit banii indicați în recipisă.

Astfel, pentru a elucida aspectele abordate mai sus, Colegiul lărgit va opera cu prevederile articolului 867 alin. (1) din Codul civil și cu explicațiile părților date în cadrul procedurilor judiciare. În plus, instanța de judecată va trebui să se asigure că în cazul de față Curtea de Apel Chișinău a îndeplinit condiția unei examinări efective și a oferit un răspuns specific și explicit mijloacelor hotărâtoare pentru rezultatul procesului (a se vedea, în contrast, *Lebedinski vs Moldova*, 16 iunie 2015, parag. 31, 35 – 36; *Nichifor vs Moldova*, 20 septembrie 2016, parag. 29 – 31).

Conform articolului 867 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În conformitate cu articolul 60 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul acțiunii.

Articolul 130 alin. (3), (4) din Codul de procedură civilă dictează instanței judecătorești obligația de a aprecia fiecare probă privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Iar, ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Prin prisma articolului 131 alin. (2), (3) și (7) din Codul de procedură civilă, instanța poate considera suficiente pentru proces circumstanțele determinate în baza explicațiilor uneia dintre părți dacă cealaltă deține proba solicitată de instanță, dar nu o prezintă. Dacă partea obligată să dovedească afirmațiile sale deține, dar nu prezintă în judecată, probele necesare, instanța este în drept să-și întemeieze concluziile pe explicațiile date de partea adversă. Recunoașterea faptelor efectuată în primă instanță își păstrează veridicitatea și în instanțele ierarhic superioare.

Pornind de la raționamentele legale evocate, Colegiul lărgit observă că intimatul Lîsov Serghei a fost reprezentat în fața instanțelor de judecată de către avocatul Barcari Grigore (f. d. 4). Mai mult, potrivit cererii de chemare în judecată, Lîsov Serghei a împrumutat recurentei suma de 1 000 euro (f. d. 5).

Conform procesului – verbal al ședinței judiciare din 22 februarie 2018, avocatul Barcari Grigore a declarat că dnul Lîsov Serghei a achitat la o companie juridică din or. Kiev o sumă de circa 33 000 grivni ucrainesti în favoarea dnei

Ursachii Alla, în vederea perfectării unor documente pentru legalizarea șederii acesteia pe teritoriul Ucrainei (f. d. 31 – 32). Iar, în general, s-a menționat că intimatul a suportat mai multe cheltuieli referitoare la aceste proceduri, care au format datoria finală de 1 000 euro (f. d. 32).

În aceeași ședință de judecată, Ursachii Alla nu a recunoscut cele menționate mai sus, precizând că nu a primit nici bani și nici documente permissive de muncă de la Lîsov Serghei (f. d. 32). Mai mult, la 21 septembrie 2017, a primit o amendă de 510 grivni de la autoritățile din Ucraina pentru încălcarea regulilor de ședere în țara dată (f. d. 33).

Prin urmare, instanța de recurs învederează constatările din cauza Fomin vs Moldova (11 octombrie 2011, parag. 31 – 32), potrivit cărora, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției (a se vedea Hirvisaari vs Finland, 27 septembrie 2001, parag. 30). Așadar, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. Această obligație are totuși și limită, instanța poate considera necesar să nu răspundă la argumentele care sunt vădit irelevante, neîntemeiate, abuzive sau în orice alt fel inadmisibile din cauza prevederilor legale clare sau unei practici judiciare constante în privința unor tipuri de argumente similare.

Sub acest aspect, Colegiul lărgit constată că argumentele recurente, susținute în fața instanțelor ierarhic inferioare, cum ar fi acelea care subminează veridicitatea recipisei din 20 septembrie 2017, nu sunt nerezonabile, din moment ce au fost confirmate indirect de reprezentantul intimatului în ședință de judecată. Astfel, nu există nicio îndoială cu privire la exactitatea celor invocate de recurentă, în special, s-a atestat că banii solicitați trebuiau achitați pentru prestarea unor posibile servicii. Cu toate acestea, nu există o certitudine că între părți s-a încheiat un contract în limitele articolului 970 din Codul civil.

În același context, instanța de recurs notează că instanțele ierarhic inferioare nu au apreciat explicațiile date de reprezentantul lui Lîsov Serghei și de Ursachii Alla, privitor la relevanța, admisibilitatea și veridicitatea lor, iar toate probele în ansamblu, nu au fost verificate, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. De fapt, instanțele au ignorat regulile stabilite în articolul 130 din Codul de procedură civilă, în special, existența recipisei nu poate avea o forță probantă prestabilită fără o analiză minuțioasă a împrejurărilor din speță.

Din perspectiva evocată, Colegiul de control judiciar reține că Lîsov Serghei nu i-a dat cu împrumut recurenteii bani, dar, în esență, a prestat niște servicii de asistență, care posibil să echivalează cu 33 000 grivni UAH. Or, potrivit articolului 867 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, ceea ce nu a putut fi stabilit în prezentul litigiu. De altfel, oferirea unor servicii nu pot fi calificate ca bunuri fungibile în acord cu articolul 293 alin. (1) din Codul civil. Mai

mult, avocatul intimatului Barcari Grigorov a susținut că dispune de anumite acte, care i-au fost expediate prin poșta electronică, însă nu are traducerea lor (f. d. 31). Ulterior, aceste înscrisuri nu au fost anexate la materialele cauzei. În aceste condiții, se atestă că instanța de apel s-a bazat pe recipisa din 20 septembrie 2017, fără a explica de ce a admis numai proba respectivă și fără a argumenta preferința acesteia față de explicațiile date de către părți în ședința de judecată.

Drept consecință, instanța de recurs acceptă criticile recurente, potrivit cărora, instanțele au omis să dea o apreciere juridică explicațiilor avocatului Barcari Grigore, care l-a reprezentat pe Lîsov Serghei. Mai mult, Colegiul de control judiciar subliniază că temeiul acțiunii îl constituie acele circumstanțe ce dau naștere acțiunii, și anume, sunt împrejurările de fapt pe care reclamantul își întemeiază pretențiile față de pârât. În cazul de față, intimatul a pretins că a încheiat un contract de împrumut cu recurenta. Prin urmare, având în vedere articolul 60 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată nu poate schimba din oficiu temeiul acțiunii, iar lipsa altor probe denotă că acțiunile instanțelor judecată au condus la determinarea greșită a caracterului raportului juridic dintre părți, legii aplicabile soluționării cauzei și admisibilității acțiunii. În esență, hotărârile judecătorești contestate denotă că instanțele de judecată nu și-au onorat obligația prevăzută la articolul 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a stabili caracterul esențial al erorilor judiciare constatate supra, întrucât ignorarea acestora ar conduce inevitabil la soluționarea incorectă a cauzei.

În acest sens, se confirmă incidența temeiului indicat la articolul 432 alin. (2) lit. b), alin. (4) din Codul de procedură civilă. Așadar, în baza argumentelor livrate de părți, coroborate cu înscrisurile anexate la dosar, Colegiul judiciar notează că greșelile de aplicare a legii și de apreciere arbitrară a explicațiilor părților pot fi corectate prin casarea deciziei atacate, inclusiv a hotărârii primei instanțe, și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în acord cu articolul 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă. În esență, evaluarea efectuată de instanța de recurs a fost susținută pe deplin de materialele cauzei, iar ambele părți au beneficiat de un proces în contradictoriu și au avut posibilitatea reală de a comenta în scris și de a depune observații în cadrul acestei proceduri.

În conformitate cu articolul 94 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanța de apel, în instanța de recurs și în cadrul revizuirii.

Instanța de judecată subliniază că Ursachii Alla, în ordine de recurs, a solicitat compensarea cheltuielilor judiciare de la Lîsov Serghei (f. d. 74).

În cazul de față, la 2 aprilie 2018, Ursachii Alla, reprezentată de avocatul Gargotov Grigore, a achitat 468 lei, cu titlu de taxă de stat, pentru depunerea cererii

de chemare în judecată în fața instanței de apel (f. d. 40). Ulterior, în ordine de recurs, la 24 iulie 2018, recurenta a plătit suma de 292,50 lei (f. d. 72).

Prin urmare, Colegiul lărgit constată că Ursachii Alla a suportat cheltuieli de judecată în valoare totală de 760,5 lei la judecarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău și la Curtea Supremă de Justiție. Totodată, recurenta nu a demonstrat alte cheltuieli judiciare decât cele precizate mai sus.

În atare situație, instanța de recurs învederează că au fost întrunite condițiile de aplicare a articolului 94 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă și obligă pe Lîsov Serghei să compenseze recurentei taxa de stat în cuantum de 760,5 lei.

Având în vedere problemele de drept ridicate în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul formulat de către Ursachii Alla, de a casat decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Ursachii Alla.

Se casează integral decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 5 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, adoptate în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Lîsov Serghei împotriva Ursachii Alla, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare, și se pronunță o nouă hotărâre:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Lîsov Serghei împotriva Ursachii Alla, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare.

Se încasează de la Lîsov Serghei (IDNP: XXXXX) în beneficiul Ursachii Alla (IDNP: XXXXX) cheltuielile de judecată, cu titlu de taxă de stat, achitate la depunerea cererii de apel și cererii de recurs, în mărime de 760 (șapte sute șaiszeci), 5 lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Victor Burduh